

Vándorol a napsugár
egész évtendőben:
merre járhat, merre száll
két a fagy időben?

Télidőn a napsugár
jégcsapokon csúszkál,
arcot csipked, piros cimpát
veresebbre húzgál.

Majd a csillogó havon
farsangolni illan:
köddel tömött felhők közül
néha visszavillan.

Tavasszal a napsugár,
ha a fagy felenged,
tenyerében madárfütytyöt,
rügyeket melengét.

Örömben ficáncol,
ághegyen cikázik -
szirmot rezzen, pillét lehel.
füve fekszik, játszik.

Nyáridőn a napsugár
zöldet ömöltet:
záporokkal lombotatja,
zörgeti a földet

Paták hátán csörgedez,
buzatálán csordul,
s tarlót tikkarzt, ha jökedve
hevesebbre fordul.

Öröszel vig a napsugár:
szünetkor geresdet
szopogat, s az öreg lugas
résein beresket.

Rét fölött, a légen át
falevelet lenget:
rozsdás erdők terebélyén
hideg szelet perget.

Tél jön ismét, már a fény
széncinkét diderget,
s deres égig ragyogtatja
még a déli kertet...

